

Ulusal Egemenlik Bildirgesi

2009 yılında tüm hızıyla sürmekte olan küresel ekonomik kriz "yeni dünya düzeni" denilen sömürü düzeninin artık çökmekte olduğunu ve bu yolla insanlığın kurtulamayacağını net bir göstergesidir. Yeni dünya düzeni birçok meslek ve uzmanlık alanlarının kamuoyu nezdindeki saygınlığını yitirmesine neden olmuş; bilim adamları, profesörler, doktorlar, hukukçular, yazarlar, sanatçılar küresel düzenin paralı köleleri durumuna gelmiş, onursal ve bilimsel özgürlüklerini kaybetmişlerdir. Dünyayı tek başına şekillendirmeye ve "kurtarmaya" kalkışan ABD ve yandaşları şimdi kendilerini bu büyük batıstan kurtarmanın telaşına düşmüşlerdir. ABD ve dümen suyundan giden diğer ülkeler bu krizden şirket ve bankaları devletleştirerek kurtulmaya çalışmaktadırlar. Bir çok ekonomist ve tarihçi tarafından yakın bir gelecekte yıkılacağı öngörülen ABD belki çok daha kısa bir sürede irili ufaklı devletçiklere bölünebilecektir. Küresel kriz Avrupa Birliğini de sarsmakta ve bir çok uzmanca belirtildiği gibi bu birliğin de çözülmesinin pek uzakta olmadığı anlaşılmaktadır.

İşbu yeni koşullar ve durumlar karşısında bir başka yeni düzen uygulamaya konulmadan Türkiye, komşuları, dünya ülkeleri, NATO, AB ve ABD ile ilişkilerini yeniden gözden geçirerek salt ulusal çıkarları doğrultusunda kendisine yeni bir yol belirlemek durumundadır. Söz konusu bildirge bu amaçla "Sınır Tanımayan Yazarlar Grubu" tarafından hazırlanmıştır. Ülkemizi seven herkesin ve vatanseverlerin bu bildirgeye katılmasını diliyoruz.

1. Vatanın bütünlüğü ve ulusun bağımsızlığı büyük bir tehlike ve tehdit altındadır. Devlet küresel egemenlerin etkisi altında bulunduğu sorumlulukların gereğini yerine getirmemektedir. Siyasal partiler, medya, televizyon, sivil toplum kuruluşları ve düşünce derneklerinin önemli bir bölümü de küresel egemenlerin çıkarları doğrultusunda faaliyet göstermektedir.

2. Öncelikle bilinmelidir ki Türkiye ulusal (milli) bir devlettir. Son yıllarda türetilen "üniter devlet" söylemi "birlikçi, merkezîyetçi devlet" anlamına gelir. Bu yeni ithal terim aslında "ulusal, ulus-devlet" veya "milli" sözcüklerini telaffuz etmekten kaçınmak için türetilmiştir. Çağdaş siyasette pek kullanılmayan dinsel ağırlıklı bir terim olan "ünitarizm" siyasette federalizme karşı tek merkezden yönetimi, dinsel alanda ise Ünitaryenler için kullanılır. Oysa, Anayasamızın başlangıç ilkelerinde Türkiye'nin ulusal (milli) bir devlet olduğuna, yurttaşların milli onur, sevinç ve kederlerde, milli varlığa karşı hak ve ödevlerde, karşılıklı sevgi ve kardeşlik duygularıyla yurtta barış, dünyada barış istenç ve inancı içinde olduklarına vurgu yapılır.

3. Yeni, sivil ve devrimci bir anayasa hazırlanması, ya da, varolan anayasanın daha mükemmel bir duruma getirilmesi kuşkusuz gereklidir. Ancak bu yeni anayasa ülkenin bütünlük, birlik, barış ve kardeşliğini bozacak her türlü etnik ayrımcılığa, kavmiyetçiliğe, ırkçılığa, dinciliğe, tarikatçılığa, geriye dönüşe, irtica ve gericiliğe kapalı olup Atatürk devrim ve ilkelerinin canlandırılması ve sürdürülmesi doğrultusunda hazırlanmalıdır. Bu bağlamda, her ne gerekçeyle olursa olsun, etnik, dinci ve ırkçı partilere, derneklere, söylemlere izin verilmesi, etnik kimliğin tanınması ve benzer şeyler asla söz konusu olamaz.

4. Bu ülkede tek kimlik vardır, o da Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıdır. Federatif yapıya sahip ülkeler için geçerli olan alt kimlik, üst kimlik, birincil, ikincil kimlikler gibi fanteziler kavram kargaşası yaratmaktan başka hiçbir işe yaramaz. Etnik kökeni ne olursa olsun tüm yurttaşlar eşittir ve hiç birine ayrıcalık tanınmaz. Ermeni, Yahudi, Rum yurttaşlarımızı tanıyan ayrıcalıklar gerekçe gösterilerek aynı ayrıcalıkların kavim ya da aşiret düzleminde kalmış olan etnik gruplara tanınması toplumsal gerçeklikle bağdaşmaz.

5. Gerek meşrutiyet, gerek cumhuriyet yönetimlerinde bu topraklarda hiçbir etnik grup dışlanmamış, bazı Avrupa ülkelerinde bugün bile görüldüğü gibi, bir dışlama ve ayrımcılık politikası izlenmemiş, tam tersi komşu ülkelerdeki baskı rejimlerinden kaçan herkese sınırlar açılmıştır. Bir çok siyasetçi, sanatçı, iş adamı etnik kökenli yurttaşlar arasından çıkmıştır. Doğu ve Güneydoğu halklarının gelişmesine asıl engel aşiretler, ağalar, şeyhler, pirlar, tarikatlar, dinsel ve töresel etmenlerdir.

6. Yüzyıllardır bölge halklarını sömüren, toprak reformuna karşı çıkan aşiret reisleri, tarikat şeyhleri ve toprak ağaları kendilerini kurtarmak için etnik bir parti oluşturup halkın öfkelerini Türkiye Cumhuriyeti'ne yönlendirmekte ve onu hedef göstermektedirler. Bu açıkça bir meydan okuma, ayaklanma ve karşı devrimdir. Oysa tepetaklak edilmesi gereken doğudaki gerici feodal düzen, töreler, tarikatlar, aşiret reisleri, şeyhler ve ağalardır.

7. Kürtler ve Ermeniler üzerinden Türkiye'ye yapılan dış baskılar ve stratejik oyunların yurt içindeki güler yüzlü postmodern pazarlamacılarına çok dikkat etmek gerekir. Son 10 yılda mantar gibi çoğalan ve "stratejik araştırmalar merkezi" ismi altında büyük bir pazarlama şirketi gibi faaliyet gösteren, büyük bir pazarlama şirketi gibi örgütlenmiş bu tür kuruluşların düzenledikleri konferans ve basın açıklamalarıyla ortaya attıkları iddia ve görüşleri kuşku ve çekinceyle karşılamak gerekir. "Ermeni soykırımı" veya "Kürt sorunu" iddiası gibi Türkiye'nin geçmişini ve geleceğini karalamaya yönelik güdümlü iddiaların, bilimsel ve tarihsel olmaktan çok, küresel egemenlerin siyasal tercihlerine, bölgesel ve stratejik çıkarlarına, sosyo-psikolojik yönlendirmelerine dayandığı açığa çıkmıştır.

8. Türkiye'de Kürt sorunu değil, "Kürtçülük sorunsalı" vardır. I. Dünya Savaşından sonra Osmanlı

Hükümeti ile itilaf devletleri arasında imzalanan, ancak Mustafa Kemal önderliğindeki Türkiye Cumhuriyeti hükümeti tarafından kabul edilmeyen 10.8.1920 tarihli Sèvres Antlaşmasının kalıntısı Kürtçülük, şoven, ırkçı ve dinci yapısı gereği karşı devrimci ve gerici bir harekettir. Farklı bilgi ve görüşlere sahip bu ülkenin aydın insanların, dinamik araştırmacıların, proaktif ulusal bir sinerji sağlayacak şekilde bir araya gelerek bu alabildiğine başı bozuk gidişe, evrensel kültür, anayasal ve bilimsel yöntemlerle, hem zor, hem de ekonomik önlem ve yaptırımlarla karşı durması; terörlere savaşımın karşı devrim ve gericilik ile savaşım olarak algılanması gerekmektedir. Medya, sivil toplum kuruluşları ve düşünce derneklerinin bir bölümünün bu sorunsalı görmezden gelmeleri, suskun kalmayı tercih etmeleri, ya da bölücülere arka çıkmaları, sevecenlik göstermeleri kabul edilemez.

9. Bir ulus devlet sınırları içinde alt dillerin ön plana çıkartılması, ya da, arka plana itilmesinde siyasal stratejik hesaplar ve kaygılar olduğu açıktır. Ancak, siyasal hesap küresel güçlerce dayatılan emperyalist ve gerici bir tuzak, siyasal kaygı ulusal, doğal ve olağan bir tepkidir. Eğer insanlık tek dil konuşabilseydi, iletişim evrensel ve uluslararası olacak, insanlar birbiriyle çok daha kolay iletişim kurabilecek, bölünmeler ve ayrışmalar olmayacaktı. Çeşitli dil ve alt dillerin varlığı insanlar arasında iletişimi ve birlikteliği güçleştiren bir etmendir. Bu nedenle, yerel ve etnik alt dillerin, alt kültürlerin, törelerin korunması değil, ancak hızla tasfiye edilmesi, eritilmesi için uygun politikalar geliştirilmesi doğru ve gerçekçi bir yaklaşım olacaktır. Bu asimilasyon değil uygarlaşma ve çağdaşlaşmadır.

10. Varlığı ve kökeni tartışmalı, bilim ve edebiyat dışı kalmış, yaşam boyu hiç bir işe yaramayacak, gereğinden fazla payelendirilen etnik dilleri öğrenmek yerine, bir bilim ve yazın dili olan Türkçeyi, sözcükleri doğru dürüst telaffuz etmesini ve onun yanı sıra çağdaş dünya dillerinden birini öğrenmek için çaba sarfetmek evrensel ve akılcı bir yaklaşım olacaktır. Bundan dolayı etnik alt dillerle televizyon veya radyo yayını yapılması, bu dillerin okullarda seçmeli ders olarak okutulması, eğitim ve öğretim yapılması, üniversitelerde kürdoloji gibi birim ya da enstitülerin kurulması, özel akademik bölümlerin açılması kesin kez söz konusu olamaz. Etnik diller genel bir akademik dal altında incelenmelidir.

11. Günümüzde ayrılıkçı terör ve saldırganlığın güçlenmesinin en önemli nedenlerinden biri etnik bölücülüğün her geçen gün demokratik ve kültürel haklar, yerel yönetimler, özgürlük gibi kavramlarla perdelenerek başıboş bırakılmasıdır. Etnik renkler folklorik açıdan bir ülkenin kuşkusuz zenginliğidir. Ancak, Türkiye hiç bir şekilde kavimlerin, aşiretlerin ve etnik bir sorunun oyuncağı olamaz. Her ulus devlet, özgürlük ile başıboşluğun ayırıcısına varmak durumundadır. Hiç bir ülke kendi ulusal tümlüğünü tehdit eden kavmiyetçi, etnik, gerici, bölücü, dinsel ve siyasal öğeleri yüreklendirmez, desteklemez. Çünkü bu o ulusun intiharı olur.

12. Etnik şovenizm ve gericiliğin güçlendirilmesi için tüm kapılar ardına kadar açılırken ulusal

kimliğimizin, bilincimizin, istencimizin ve cumhuriyet devrimleriyle büyük zorluklarla elde etmiş olduğumuz kazanımların ayaklar altına alınması, Türk entelijansiyasını sindirmeye yönelik bilim adamları ve aydınlar üzerindeki yıldırma politikaları, Atatürk ve ordunun yıpratılmaya çalışılması kabul edilemez. Buna izin verenler, bunu hoşgörenler, ülkenin bölünmesini kolaylaştırmak için bilerek dolaylı ve dolaysız yönlendirmeler planlayanlar, yeşil ışık yakanlar, arka çıkanlar, bir gün bunun hesabını vermek zorunda kalacaklarını ve tarihte hangi sıfatlarla hatırlanacaklarını akıllarından çıkarmasınlar.

SINIR TANIMAYAN YAZARLAR GRUBU